

Agerdyrkningsberetning

fra Begyndelsen af April.

Da Høsten var sluttet, meddelte vi som dens Hovedresultat (forrige Bind Side 525), at den for Landet i det Hele taget havde givet et godt Udbytte til Fjls, et Middeludbytte til Fjld, men et simpelt Udbytte med Hensyn til Kvaliteten. Saasnart Efteraarstærskningen begyndte, lode Beretningerne næsten fra alle Egne paa, at Fjldudbyttet vilde blive endnu mindre end ventet, dels fordi Sæden skjæppede saa slet, dels fordi en saa stor Mængde maatte tages fra for at bringe Vægten lidt op. Blev disse stærke Klager end senere paa Vinteren, da den første ubehagelige Overraskelse havde sat sig, noget lempede, saa viser dog den nu sluttede Tærskning, at med Undtagelse af Hveden have de andre Sædarter, og da især navnlig Bygget og Rugen, givet kjendelig under en Middelhøst i Tøndetal, uagtet Fjldet i Loden var en Del derover. Dette vil fremgaa af den paa en følgende Side meddelte Tabel, hvori findes opgivet Udbyttet af de enkelte Kornarter for de forskjellige Egne sammenlignet med de foregaaende 16 Aar; men naar man i samlet Sum vil have Resultatet af hele Landets Høst, vil man saa et korrektere Resultat ved ikke at udbrage Middeltallet af de enkelte Provinsers Gjennemsnitshøst, men derimod Middeltallet af samtlige Beretninger, hvorved hver enkelt af disse kommer til at gøre sig lige stærkt gjældende, og foretages denne Beregning, da erholdes følgende for 1879 sammenlignet med de foregaaende 8 Aar:

	Hvede.	Rug.	2rd. Byg.	6rd. Byg.	Savre.
Året 1871	13.5 Tdr.	12.5 Tdr.	12.0 Tdr.	12.7 Tdr.	14.1 Tdr.
— 1872	11.6 —	10.7 —	10.6 —	10.7 —	13.0 —
— 1873	11.5 —	9.6 —	10.7 —	10.4 —	13.1 —
— 1874	12.5 —	10.6 —	11.7 —	11.3 —	13.3 —
— 1875	12.7 —	11.5 —	11.5 —	11.5 —	12.9 —
— 1876	10.3 —	10.0 —	9.8 —	9.7 —	11.5 —
— 1877	12.0 —	11.7 —	10.0 —	10.8 —	11.7 —
— 1878	14.0 —	12.1 —	12.5 —	12.3 —	15.6 —
3 Gjenn.	12.3 —	11.1 —	11.1 —	11.2 —	13.2 —
Året 1879	12.7 —	9.7 —	9.9 —	10.0 —	12.8 —

Tages hele Høstuddbyttet under Tæt, faaes, at alle de her nævnte Hovedkornsorter i Gjennemsnit have givet 11.0 Fold, medens de i Gjennemsnit af de foregaaende 8 Aar have givet 11.8 Fold, altsaa henimod 1 Fold mindre, og i Sammenligning med det foregaaende Aar (1878) stiller Høstuddbyttet sig endog som 11 Fold til 13.3 Fold; af de foregaaende 8 Aar er der kun eet, nemlig det bekjendte flette Aar 1876, der har givet et mindre Hovedfoldsubbytte, nemlig i Gjennemsnit af alle 5 Kornsorter 10.3 Fold.

Hvad de enkelte Kornsorter angaaer, da har Hveden været Aarets bedste Afgrøde, og kun i 2 Aar (1871 og 78) har den givet større Fold end i det her omhandlede Aar; og dette faaer saa meget mere Betydning, som det navnlig er Landets stærkest hvededyrkende Egne (Holland, Falster og Vangeland), der have havt den bedste Hvedehøst, endog indtil 3 Fold mere end i de foregaaende 16 Aar (se den følgende Tabel). Det er da ogsaa nærmest dette Udspring i de foreliggende Tærftningsresultater, der maa bøde paa det flette Udbytte, som Rug- og Bygtærftningen har givet, og som kun een Gang tidligere i de foregaaende 8 Aar har været saa lavt. Grundene hertil ere fremstillede i Høstberetningen i forrige Bind og styldes navnlig det meget raakolde Foraar, den kolde mørke

Stjennemfuit af Goldene (Ddr. pr. Dd. Land) og af Sorets Skagt (hollandsk)

for Maaret 1879 sammenlignet med 1863—78.

	Svebe.		Sng.		2rb. Sng.		6rb. Sng.		Sovre.			
	1879.	1863—78.	1879.	1863—78.	1879.	1863—78.	1879.	1863—78.	1879.	1863—78.		
Stjelland	12 ⁹ / ₈	12 ⁰ / ₈	118 ² / ₂	121 ⁰ / ₈	109 ⁸ / ₈	111 ⁹ / ₈	121 ¹ / ₈	107 ⁴ / ₈	140 ¹ / ₈	81 ⁵ / ₈	14 ¹ / ₈	81 ⁹ / ₈
Kalfer	15 ⁸ / ₈	12 ⁸ / ₈	120 ⁵ / ₈	121 ² / ₈	110 ⁵ / ₈	111 ⁸ / ₈	—	—	16 ⁵ / ₈	82 ⁰ / ₈	15 ⁵ / ₈	81 ¹ / ₈
Kolland	14 ⁵ / ₈	12 ⁰ / ₈	119 ⁰ / ₈	121 ² / ₈	108 ⁰ / ₈	112 ⁵ / ₈	—	—	15 ⁵ / ₈	—	12 ⁵ / ₈	78 ⁹ / ₈
Rangeland	14 ⁰ / ₈	12 ² / ₈	118 ⁰ / ₈	121 ² / ₈	108 ⁰ / ₈	112 ⁵ / ₈	12 ⁰ / ₈	108 ⁰ / ₈	13 ⁹ / ₈	—	14 ⁵ / ₈	78 ⁹ / ₈
Fhen	13 ⁶ / ₈	12 ² / ₈	116 ⁰ / ₈	122 ⁰ / ₈	109 ⁰ / ₈	112 ⁵ / ₈	8 ⁰ / ₈	100 ⁰ / ₈	11 ⁵ / ₈	75 ⁰ / ₈	15 ⁶ / ₈	—
Stykkand:												
a. gode Sorber ¹⁾	10 ⁸ / ₈	11 ⁵ / ₈	114 ³ / ₈	118 ³ / ₈	107 ¹⁷ / ₈	111 ¹⁴ / ₈	12 ¹⁷ / ₈	97 ¹⁷ / ₈	11 ³ / ₈	102 ¹⁸ / ₈	13 ¹⁷ / ₈	78 ¹⁷ / ₈
b. middele Sorber ²⁾	10 ⁸ / ₈	10 ⁰ / ₈	116 ⁸ / ₈	119 ⁵ / ₈	107 ¹⁸ / ₈	109 ² / ₈	8 ⁹ / ₈	96 ⁵ / ₈	8 ⁹ / ₈	100 ⁹ / ₈	10 ⁸ / ₈	77 ¹⁵ / ₈
c. fimple Sorber ³⁾	—	—	114 ⁸ / ₈	118 ⁵ / ₈	110 ³ / ₈	108 ² / ₈	6 ¹ / ₈	100 ⁴ / ₈	7 ³ / ₈	100 ⁰ / ₈	8 ⁰ / ₈	74 ⁴ / ₈
Stjennemfuit . . .	13 ¹ / ₈	11 ⁶ / ₈	117 ² / ₈	120 ³ / ₈	108 ⁹ / ₈	111 ¹² / ₈	10 ⁰ / ₈	101 ⁵ / ₈	10 ⁹ / ₈	104 ² / ₈	13 ² / ₈	77 ¹⁴ / ₈

1) Skiftet af Gulden (indtagen Dele af den lille jyske Gulds og Søbrønnen) samt Fyh, Mors og Salling.

2) Sønderhals Søreb, Søbrø- og Siborregnen.

3) Silkeborgnen, Dammerum Søreb og Skiftet.

og vaade Sommer og det vaade ugunstige Høstvejr, men som et Moment til en yderligere Belysning heraf skulle vi sammenstille Resultaterne af de Prøvetærskninger, som i Begyndelsen af hvert Efteraar foretages paa en Gaard i Odsherred og i Thyen for at kunne beregne Halmængden og derefter bestemme Halmforbruget til Kreaturerne. Kornudbyttet i pCt. af den hjemførte Afgrøde (Korn, Halm og Avner) var for de enkelte Kornarter følgende:

	Odsherred.		Thyen.			
	1879.	1878.	1879.	1878.	1877.	1876.
Hvede			29 pCt.	38 pCt.	44 pCt.	37 pCt.
Rug	29.8 pCt.	33.0 pCt.	43 —	39 —	45 —	36 —
Bhg	36.8 —	43.7 —	48 —	49 —	46 —	44 —
Blandfæd			36 —	59 —	46 —	" —
Havre	35.6 —	44.6 —	33 —	48 —	42 —	38 —

Medens den indbjergede Afgrøde 1878 gav over 44 pCt. Korn, gav altsaa Afgrøden 1879 kun lidt over 36 pCt. 3 andre Egne har Tærskningen stillet sig endnu uheldigere, og vi have modtaget Meddelelse om flere Tærskningsprøver for Rugens Bedkommende, som kun gave 6 Skpr. eller endog kun 4 Skpr. i en Trave paa 60 Neg, ja, i flere af Thylands lettere Egne, særlig hvor der dyrkes dansk Rug, hvis Blomstring, der falder en 14 Dage senere end for Provstirugens Bedkommende, derved faldt ind i en meget uheldig Periode, har Rugen kun givet 2½ Skp. Korn af en Trave paa 60 Neg.

Foldudbyttet af Havre er bedre end et Middelaars, men har dog ogsaa ved Tærskningen vist sig mindre god, end man havde ventet, dels fordi en Del blæste af, dels fordi Havrens Indbjergning traf saa langt ud paa Aaret, ofte til Slutningen af September eller endnu senere.

Kornets Kvalitet har for alle Kornarters Bedkommende været meget simpel; Vægten viser sig (se Tabellen) i Gjennemsnit omtrent 3 Pd. mindre end i et almindeligt Aar; Rjærnerne vare smaa, runtkne, uensartede, spirede og mørke

af Farve, Bygget desuden brunspidsfætt og thjffallet, undertiden vandfoldet og ladebrændt, og Havren langstafket og thjffallet. Det har derfor kun været ved en meget omhyggelig Sortering og Rensning, at man har kunnet fremstaafe en passabel Handelsvare, og havde den engelske Høst ikke i endnu højere Grad lidt under de samme uheldige Vilkaar, vilde vort Korn sikkert i Regelen have blevet stærkt vraget og upaaagtet paa det engelske Marked.

Medens Udbytten baade i Kvantitet og Kvalitet stiller sig saaledes som her meddelt for Vandet i det Hele taget, bør dog tilføjes, at der iaar har viist sig en overordentlig stor Forskjel, ikke blot mellem de enkelte Egne, men ogsaa mellem selv nærliggende Gaarde, og modtagne Beretninger vise større Banffelighed end almindelig ved at opgive Gjennemsnitsfold. De milde, tørre og varme Forder have i den vaade og kolde Sommer i Regelen været heldigere stillede end de stærke, naar disse ikke vare stærkt tørslagte, men Hovedindflydelsen synes dog selve Jordens Kulturtilstand at have udøvet i endnu højere Grad end almindelig. De udrænedede eller, som det iaar har viist sig, ofte slet drænedede Forder have, især naar de tillige vare urene og i daarlig Gjødningskraft, forholdsvis givet det flettefte Resultat, og Aaret har bidraget til at flaa fast, at ikke blot i tørre, men ogsaa i vaade Aar er det kun de vel renfede og bearbejdede samt gjødningskraftige Forder, der give en nogenlunde sikker Afgrøde; den gode Kultur viser ikke blot sin Overlegenhed ved at kunne give store men ogsaa ved at give sikre Afgrøder.

Skjøndt de foran omtalte 5 Hovedkornsorter ere de væsentlig afgjørende med Hensyn til Aarsudbyttet, skulle vi dog for Fuldstændigheds Skyld tilføje: Værterne have givet et noget værlende, men i Regelen simpelt Udbytte, de groede stærkt, men satte faa Vælg og gabe som oftest daarlige, ormstakne og bløde Korn, — de blakkede Værter synes at have været de bedste. Vøunnerne voxede udmærket stærkt til, vare rigt vælgfatte, og vare de end noget besværlige at faa bjergede, og

ere Kornene end ikke smukke, saa er Udbyttet dog i Regelen meget stort, og der er iaar endog naaet indtil 16 Tdr. pr. Td. Land. Fra en enkelt Gaard opgives ved almindelig Radsaaning af Bønner at være høstet 9 Fald, ved Pletsaaning 12 Fald. Voghveden, der ogsaa groede stærkt til, har givet meget lidt Korn, og i Voghvedeegnene vil der endog blive Trang paa Saafæd. — Kartofflerne vare vel Aarets simpleste Afgrøde; de angrebes tidlig og meget stærkt af Sygdommen, paa vaade Jorder undertiden saa stærkt, at Optagningen endog vanskelig kunde betale sig, og jævnlig maatte man nøjes med et Par Fald. Der er derfor nu stor Brist paa gode Ræggekartofler, især i Jylland's lettere Egne, hvor der jo ogsaa almindelig bruges en stor Mængde, og Prisen er der stegen til 10 R. pr. Td. Af de andre Rodfrugter gave ogsaa Kunkelroerne paa Grund af den vedblivende kolde og vaade Sommer et temmelig tarveligt Resultat, medens Udbyttet derimod af Gulerødder og især af Turnips var ret godt, hvor man ikke var vegen tilbage for det i forrige Sommer vidtløftige og trættende Rensningsarbejde. Hvor man havde udsat Optagningen utilbørlig længe, overrastes man af den stærke Frost, og en Del Roer bleve derfor frosne, saa de i en Fart maatte opfodres. Om de vel hjerpede Rodfrugter gjælder det imidlertid, at de, ligesaavel som Kartofflerne, have staaet sig godt i Rulerne i Vinter, og naar man ved Vintertid færdes i sin Stald og seer den velgjørende Virkning, en passende Roefodring udøver paa Kvæget, glemmer man snart det Besvær, en uheldig Sommer muligvis har bragt ved Renholdelsen.

Kvæget kom paa Stald i god Foderstand, og den Foderbeholdning, der stød til Raadighed, var stor, men kunde ikke ventes at være nærende. Saavel Høet som Halmen havde lidt meget ved Sommerens stærke Regn, og man burde derfor have indseet Nødvendigheden af, ikke at lade sig forlede af det store Kvantum til at ødsle, samt forberede sig paa at bruge en Del Kraftfoder, for at bøde paa Foderets mindre nærende

Evne, bevare Kvægets Huld og opretholde en god Mælkelydelse. Dette er vel ogsaa skeet mange Steder, og Opfordringen dertil har været saa meget lettere at følge, som der er faldet en stor Mængde Smaakorn af ved Tærskningen, og Handelskraftfoderet var billigt strax i Efteraaret, ligesom ogsaa de raft stigende Smørpriser og de gode Priser paa Heste og Kvæg maatte tilskynde i samme Retning. Men mange Steder, hvor man plejer væsentlig at kunne fundere Kvægets Vinterfodring paa daglig at kunne give flere store Høgvter, har først Erfaringen i Vinterens Løb lært Folk, at dette er en usolid Faktor i et Aar som det forløbne. Man seer derfor ikke saa Steder noget knapt holdte Besætninger, og Haarlaget vidner ofte om en for slap Fodring. Paa nogle Steder synes Foderet at ville gaa med og endog blive knapt, hvis Foraaret bliver langt; men i Regelen vil det dog flaa godt til, og ikke saa Steder vil der endog blive en god Del Halm tilovers, hvilket vil lette Overgangen til den Sommerstaldfodring, hvorfor Interesse mere og mere vækkes i forskjellige Egne. — Sundhedstilstanden blandt Husdyrene har i det Hele taget været ret god; men i Begyndelsen af April viste den ondartede Lungesyge sig i Besætninger tilhørende Sukkerfabrikken ved Odense (Dalumgaard og Bolbro), som derfor bleve nedflaaede; ifølge flere Beretninger mener man bestemt at kunne spore den sidste kolde og vaade Sommers uheldige Indflydelse paa Husdyrenes Sundhedstilstand, og som saadanne anføres dels en stor Mængde Rastninger, dels for tidlig Kælving, dels Vanskelighed for Kvæget ved Efterbrydens Afgang, dels Dødelighed blandt Kalvene, ligesom ogsaa Køerne ofte løb flere Gange om forrige Sommer og derfor kælvede senere end ønskeligt. Kjendeligt Indflydelse har Sommerens ugunstige Vejr lig dog haft paa Faarene, navnlig hvor man ikke omhyggelig har vogtet disse fra at græsse paa lave Marker med stillestaaende Vand; mange Faar ere saadanne Steder døde af Fjandersyge, de læmme sent, og der er stærk Dødelighed blandt Lammene; i en enkelt Beretning klages

endog over, at Faarene, hvad ellers sjældent steer, ere tilbøjelige til at kaste. Paa den anden Side har Vinteren derimod været heldig for Faarene derved, at disse, især i de lettere Egne, næsten daglig have kunnet komme ud, og har der end ikke været stort for dem at finde i Mark og Hede, saa har dette Udslag dog vist sig heldigt for deres Sundhed. Mælkeudblyttet har vel ikke været stort, men Mælken har i Regelen været fed, Smørudblyttet forholdsvis stort, og da Smørpriserne have været høje, have Mælkeribesætningerne givet en god Indtægt, om de end maasse nok i Vinter staa tilbage for Fedebesætningerne, der ved de høje Priser paa fedt Kvæg og de forholdsvis lave Kraftfoderpriser i Efteraaret have givet et godt Resultat, hvor man enten selv tillægger sit Fedekvæg eller kjøbte dette tidlig til nogenlunde rimelige Priser. Hvem der har maattet kjøbe Kraftfoder i Vinterens Løb, da Priserne stege stærkt, har naturligvis gjort mindre gode Forretninger, og for Flertallet af Federne vil jo den endelige Opgjørelse bero paa de Priser, April, Maj og Juni ville bringe, da Hovedmassen af Fedekvæget bringes paa Markedet.

Vintersæden blev i Efteraaret lagt meget sent og ofte meget daarlig. Dette gjælder især en stor Del af Rugen. Vel blev der hist og her saaet Rug i rette Tid, og den staaer som oftest godt, men paa flere Steder lagde den sildige Høst helt Beslag paa Arbejdskraften, og først henimod Slutningen af September blev den meste Rug saaet, — i det nordvestlige Jylland, hvor det er almindelig at tage Rug efter Gjødningsbyg, rykkede Sædetiden endog langt ind i Oktober. Hertil kom, at Jorden langt fra var bekvem, at megen Rug blev bragt flet ned, og da der snart indfandt sig Nattefrost i Jylland, der ødelagde alle de paa Jorden liggende eller ufuldstændig nedbragte nyspirede Rugkjærner, saa bidrog dette yderligere til at gjøre Rugmarkerne svage og thynde; men dog turde muligvis den simple Sæderug, man de fleste Steder maatte nøjes med, være den væsentligste Aarsag til, at Rugmarkerne havde et tarveligt Udseende. Hveden lagdes vel og-

faa sent, men forholdsvis ikke saa sent som Rugen. Om dem begge gjælder imidlertid, at de ingenlunde stode vel rustede til at gaa Vinteren imøde, da denne pludselig, tidlig og meget stærkt indfandt sig. Jorden frøs snart dybt, og al videre Fremgang standsede. Men efter den første stærke Frostperiode forandrede Vinteren sin Karakter og var baade mild og tør, og var det end ikke kraftige Vintersædsmarker, vi fandt ved Udgangen af Februar, saa stode dog Rugmarkerne i Regelen mærkværdig friskt grønne, og Hvedemarkerne stode om end med smaa, dog med sunde og friske Planter. Da kom en Periode med temmelig stærk Nattefrost og af og til kraftig Dagmildning, og der vilde utvivlsomt være steet stor Skade, hvis Jorden ikke havde været saa tør. Vel blev Rugen overalt noget rød, men dog ikke mere, end at den kunde hjælpes paa Fode igjen, undtagen paa de kolde, vaade, slet afgravede Forder, hvor den baade fra Efteraaret af var svagest, og hvor den tog mest Skade af Marts-Bejrliget. Ogsaa Hveden blev mange Steder kjendelig trykket af Vejret i Marts. Ved April Maanedes Komme blev Vejret noget mildere og navnlig Nattefrosten mindre stærk, og nu staa Vintersædsmarkerne atter nogenlunde godt, og om end ikke kraftige, dog ret friske, men deres Skjæbne vil jo endnu stærkt kunne paavirkes af April Maanedes ofte skjæbnesvangre Bejrlig, med mindre det skal holde Stik, hvad en Forhaabning udtaler, at da vi i Marts have haft Aprilsvejr, vil April bringe os Majvejr. —

Den nye Kløver var voget stærkt til ifjor Sommer, men den har i Vinter forholdsvis taget mere Skade end Vintersæden, især paa vaade Forder. Dog vil den ved et gunstigt Foraar ogsaa endnu kunne rette sig.

Vinteren har været særdeles heldig for al Slags Arbejde. Den tørre Vinter har lettet Tærstningen som ogsaa Indflytningen af Stakkene; men da den ogsaa har tilladt meget Udearbejde, har dog Tærstearbejdet strakt sig ud over hele Vinteren, hvor ikke Dampstærskapparaterne have været i Gang. Disse, saavel som transportable Hestetærskværker, ere imidlertid bleve

temmelig meget brugte i Vinter, fordi de i Regelen levere en bedre Sæd, og Kornet netop saa stærkt har trængt til at blive kraftig forteret iaar; paa Bornholm have 9—10 Damptærsteværker været i Gang, og paa Mors foruden 3 Damptærsteværker tillige 7 transportable Hestetærsteværker. Vinteren har været meget heldig for al Kjørfelsarbejde, og Mærgling, Jordflytning, Iskjørsel og Skovkjørsel have gaaet for sig uden Standsning, ligesom ogsaa Gjødningskjørsel har fundet Sted i større Omfang end almindelig, saa man enkelte Steder endog har tømt Møddingsstederne gjentagne Gange. Selv Dræningsarbejdet har man kunnet drive en Del af Vinteren, Frosten har efter Jul ikke stadet, og Jorden har været saa tør, at man ofte endog i 4 Fods Grøfter slet ikke har faaet Vand, — en Vandmangel, hvorfor man isøvrigt nærer Ængstelse for Brøndenens og Dammenens Vedkommende. Formedelt den sildige Høst og den tidlige og stærke Vinter, blev man ikke alle Steder færdig med Efteraarspløjningen; ikke blot megen Grønjord, men selv en Del Stubjord var upløjet. Denne Forsømmelse har Vinteren hjulpet til at faa oprettet; i Januar blev en stor Del Grønjord vendt, og i Marts har man haft en ypperlig tør og bekvem Jord til Nedpløjning af den udførte Gjødning. I Slutningen af Marts begyndte man saa smaat paa de tidligste Jorder at lægge Baarsæden, og overalt faldt Jorden, skørnet af Frosten og ikke atter sammenflaaet af Regn og Sne, udmærket bekvem.

Disse gunstige Vilkaar i Forbindelse med, at der atter hist og her er taget fat paa Arbejder, som de foregaaende uheldige Aar havde bragt i Staa, have da ogsaa medført, at der saa at sige ikke er mærket noget til den Arbejdsløshed, hvorfor man frygtede i Efteraaret. Vel har der overalt været Arbejdskraft nok, og ved større Affordarbejder har man kunnet faa Arbejdet udført omtrent 20 pCt. billigere end de foregaaende Aar, (nemlig for 12—15 Ore pr. Time i Modfatning til 18—21 Ore pr. Time), men da Affordarbejderne ikke have lidt noget Afbræk ved uheldigt Vejr, have de dog

havt en tilfredsstillende Fortjeneste, og enhver flink og villig Arbejder har kunnet faa Arbejde. Daarlige Kræfter og en Del unge Folk, der, støttende sig til den gode Sommerfortjeneste, ikke ville tage mod de lavere Priser om Vinteren, have vel gaaet ledige. Udbandringen til Amerika har imidlertid taget et meget stærkt Tilløb iaar; fra alle Egne af Landet hører man Tale om den store Mængde, der udbandrer; snart er det Rhygterne om de forbedrede Vilkaar for Arbejderne i Amerika, der drage dem afsted, snart Misfornøjelsen over den i de senere Aar noget reducerede Løn herhjemme, snart er det for at kunne slippe for Krigstjenesten, eller for at unddrage sig Alimentationsforpligtelser, men om man end i sin Almindelighed maa beklage Udbandringen, synes det dog heldigvis navnlig at være mindre gode Kræfter, der vende deres Fædreland Rhyggen.

Af de modtagne Beretninger hidfattes følgende:

Fra Dds herred. Mælkerierne have taget et lille Opsving igjen, en Følge af de bedre Afsetningsforhold og bedre Priser. Men dette gjælder dog kun dem, som en Gang ere komne paa Gled; andre synes fremdeles at staa stille, og der synes at skulle en ny Generation til, forinden disse mange smaa Gaarde ville komme med. Der er her som andre Steder saa bedrøvelig mange, der staa sig til No med at kunne bestaa, at kunne klare sig, og naar de eje en almindelig Bondegaard kvit og frit, der er lig en Kapital paa 40—60,000 Kr., saa er det jo slet intet Kunststykke. For den gamle Slægts Bedkommende, som staaer ved Koret, kan man ligesom beroliges ved Tanken om, at naar den gaaer fra, saa vil det blive bedre. Og tilvisse er der mange, der ved en rigtig Betragtning af Stillingen sørge for, at deres Børn blive dygtiggjorte til at løse den Opgave, de ikke selv magtede. Men der er andre — og deres Tal er desværre stort — som leve i en mærkværdig No paa det Bestaaende. Det seer ud, som de ikke vidste, at de gode Kaar ere en Frugt af et ualmindeligt gunstigt Affnit af den danske Almues Historie og slet ikke Resultatet af egen Dygtighed. I alt Fald tager man sig det overmaade let med Hensyn til Børnenes, Sønnernes og Døtrenes Opdragelse. I Hjemmet lære de hverken at kunne eller at ville, og Følgerne deraf, der ere lette at forudse, udeblive heller ikke. Det er kun de dygtigste Naturer blandt de Unge, der kunne holdes oven Bandede,

der søge ud, for udenfor Hjemmet at erhverve den Udvikling, som de hjemlige Forhold vare en Hindring for. De fleste blive kun Hjemmefødninger, de tage Livet, som de lærte det hjemme, og fortsætte det uden Indsigt, uden Dygtighed, uden Alvor, de kunne Intet eller ville Intet, og de gaa — som der blev sagt for nogle Aar siden — i Hundene. At der er noget forkert, have adskillige Gamle opdaget ude paa Aftægten.

Fra Taastrupegnen. Første Aars Kløver er næsten altid sikker her, men andet Aars Græs lader efter strenge Vintre ofte meget tilbage at søkke; den Rytte, den yder, tør i mange Tilfælde næppe anslaaes til mere end $\frac{1}{3}$ mod første Aars Kløver; jeg har derfor i Sinde i Aar at begynde med at dele Græsmarkerne saaledes, at Kløveren indskydes imellem Havren og Bygget, og Marken til Slut udlægges med Græsfrø, lidt Sneglebælg og lidt Hvidkløver til en et-aarig Benyttelse, hvorefter følger atter en Sædafgrøde; for iaar skeer dette dog kun med $\frac{1}{3}$ af Marken.

Fra Stevnens. Kunde der ikke paa en eller anden Maade gøres noget for at lede vor Østeproduktion ind paa et andet og bedre Spor? Der er ikke en af os, der kan lave anstændige Øste, Lagringen kjende vi ikke noget til; for at bevare Østene, maa de laves saa tørre og faste, at de af den Grund blive uheldige, og følge vi Storchs Anvisning, blive de ganske vist federe og bedre, men saa ere de ikke til at styre i Østekammeret, og derved lider man endnu større Tab, skjøndt det nok kan træffe sig, at saa enkelte Øste blive ganske fortrinlige. Jeg har forgjæves ventet at faa noget meddelt herom; er der ikke en Mulighed for, at Storchs Undersøgelse kan fortsættes enten af ham eller af en anden? Det er en meget vigtig Sag, og jeg kan ikke forstaa, at den skjæntes saa liden Opmærksomhed. Det er dog givet, at der kan laves en anstændig Øst af stummet Mælk. Her paa Gaarden produceres 3 à 400 Cent. Øst aarlig, nogle faa Dre mere pr. Pd. var allerede en net Skilling. Hvorledes skal den Ting gribes an paa rette Maade? Undskyld min lange Udgydelse om den Sag, men det er mig en stadig Kilde til Uergrelse, at mine Øste ere saa flette, og de ere dog bedre end Øste i Almindelighed.

Fra Vordingborgegnen. Skade er det, at Ørterne ikke folde bedre, eller i alt Fald, at de ikke ere bleve afløste af en anden bredbladet Sædart, thi det har ingenlunde forbedret Sædskiftet, at de langstraaede Afgrøder ere bleve forsøgede med en til, efterfom Blandfæden, der har indtaget Ørternes Plads, besaaer næsten altid kun af Byg og Havre. For en Del Aar siden havde Bøndergaardene gennemgaaende 9 Marks-Drift med 1) Brak, 2) Vinterfød, 3) Byg, 4) Ørter, 5) Byg, 6) Havre, og 3 Aars Græs. I en saadan Drift øvede Ørterne naturligtvis en heldig

Indflydelse, men dette er nu næsten forbi, og selv om Driftsplanen er bleven ændret til en 7 Marks Drift, saa er der dog derved kun opnaaet, at der tages 4 langstraaede Afgrøder efter hinanden. Bønner dyrkes kun lidt her paa Egnen, og et stort Spørgsmaal er det, om de i Almindelighed vilde egne sig til at afløse Ærterne; thi det er vist sikkert nok, at Bønnerne stille temmelig store Fordringer til Jordens Gjødningskraft, saa at de alene af den Grund næppe kunne blive den gode Mellemafgrøde, som Ærterne vare.

Fra Nordfalster. Jeg har iaar haft Kastningstilfælde blandt mine Kjødfaar, hvilket jo ellers meget sjældent finder Sted. Om dette er en Estervirkning af den fugtige Sommer, er vanskeligt at sige. Muligvis spiller ogsaa Fodring med Blandsæd (indeholdende en Del Bitter) en Rolle. Vi gjøre næsten altid den Erfaring, at Bitter er et meget uheldigt Foder for drægtige og mællegivende Dyr. Paa en Gaard her i Nærheden vil man endog give Bitter Stylden for, at man ikke har kunnet faa Kalvene til at leve, trods en forøvrigt god Pasning.

Fra Samsø. Med Undtagelse af Gjødningskørsel seer man isøvrigt næsten ikke Folk fra Bøndergaardene arbejde i Marken fra Esteraaret, naar Pløjningen er endt, til Foraaret, naar Saaningen begynder; og da Lærskningen paa disse Steder almindelig fik Ende i Januar og dermed Daglejerne paa de fleste Steder Afsted, hvilket navnlig for de jordløse Husmænd er slemt, saa har her været nogen Arbejdsløshed, som da for de Husmænd, som have Jord (og det er største Parten), har bidraget til, at de i den milde Vinter have kunnet grave deres Jord, hvilket Arbejde i de senere Aar har gjort store Fremstribt her.

Fra Aalborgegnen. Her er bjærget megen Is og især Sne, som opbevares i det nordøstlige Gulv af Laden med et Underlag af $1\frac{1}{2}$ Al. tykt Lag Avner, hvormed den ligeledes forsynes paa Siderne, og derefter dækkes med en større Masse Halm; hvilken Opbevaringsmaade er lige saa let som billig og har viist sig praktisk og hensigtsfærende.

De os meddelte Foldangivelser (Td. pr. Td. Land) ere følgende:

Egnen Nord for Esrom: Hvede 12 Tdr. til 125 Pd., Rug 10 Tdr. til 120 Pd., 2rd. Byg 10 Tdr. til 110 Pd., 6rd. Byg 12 Tdr. til 104 Pd., Havre 12 Tdr. til 78 Pd., Ærter 6 Tdr., Kunkelroer 150—200 Tdr. og Kartofler 20—40 Tdr.

Egnen Nordvest for Frederiksborg: Hvede 11 Tdr.

til 125 Pbd., Rug 12 Tdr. til 120 Pbd., 2rd. Vhg 9 Tdr.
til 109 Pbd., 6rd. Vhg 12 Tdr. til 105 Pbd., Havre 12 Tdr.
til 82—86 Pbd., Værtter 7 Tdr. og Kunkelroer 150—200 Tdr.

Amager: Hvede 15—17 Tdr. til 128—131 Pbd., Rug
12—15 Tdr. til 118—122 Pbd., 2rd. Vhg 13—15 Tdr. til
110—112 Pbd., 6rd. Vhg 15—20 Tdr. til 107—111 Pbd.,
Havre 16—24 Tdr., Kunkelroer 275—350 Tdr., Gulerødder
350—400 Tdr. og Kartofler 40—70 Tdr.

Egnen mellem Taastrup og Rjøge: Hvede 16 Tdr.
til 126 Pbd., Rug 15 Tdr. til 118 Pbd., 2rd. Vhg, 12 Tdr.
til 110 Pbd., 6rd. Vhg 12 Tdr. til 105 Pbd., Havre 16 Tdr.
til 80 Pbd., Værtter 8 Tdr. og Kunkelroer 250 Tdr.

Egnen Vest for Roeskilde: Hvede 12 Tdr. til 124 Pbd.,
Rug 10 Tdr. til 117 Pbd., 2rd. Vhg 9 Tdr. til 109—110
Pbd., 6rd. Vhg 9 Tdr. til 104—106 Pbd., Havre 15 Tdr.
til 83 Pbd., Værtter 9 Tdr., Blandsæd 14 Tdr., Kartofler 30 Tdr.,
Gulerødder 230 Tdr. og Kunkelroer 150 Tdr.

Egnen Nord for Ringsted: Hvede 10 Tdr. til 120—
123 Pbd., Rug 10 Tdr. til 115—119 Pbd., 2rd. Vhg 9 Tdr.
til 106—110 Pbd., Havre 13 Tdr. til 72—80 Pbd. og Værtter
4—6 Tdr.

Egnen Nord for Skarritsø: Hvede 14 Tdr. til 125
Pbd., Rug 12 Tdr. til 118 Pbd., 2rd. Vhg 10 Tdr. til 110
Pbd., Havre 15 Tdr. til 80 Pbd., Værtter 9 Tdr. og Roer
200 Tdr.

Øds herred: Hvede 14 Tdr. til 125 Pbd., Rug 8—12
Tdr. til 116 Pbd., 2rd. Vhg 11 Tdr. til 108 Pbd., 6rd. Vhg
13 Tdr. til 100 Pbd., Havre 14—15 Tdr. til 80 Pbd., Bønner
9—12 Tdr. til 125—132 Pbd., Værtter 2—3 Tdr., Kartofler
40 Tdr., Kunkelroer 200—250 Tdr. og Gulerødder 220—
270 Tdr.

Samsø: Hvede 10—12 Tdr. til 124 Pbd., Rug 8—10
Tdr. til 117 Pbd., 2rd. Vhg 7—9 Tdr. til 112 Pbd., Havre
8—10 Tdr. til 83 Pbd., Værtter 6—8 Tdr. og Rodfrugt 2—
300 Tdr.

Eggen mellem Kallundborg og Slagelse: Hvede 10 Tdr. til 124 Pbd., Rug 10 Tdr. til 117 Pbd., 2rd. Vhg 8 Tdr. til 108 Pbd., 6rd. Vhg 10 Tdr. til 104 Pbd., Havre 10 Tdr. til 78 Pbd., Erter 6 Tdr., Kartofler 40 Tdr. og Rodfrugter 200—250 Tdr.

Faxe Herred: Hvede 15 Tdr. til 125 Pbd., 2rd. Vhg 12 Tdr. til 110 Pbd., Havre 17 Tdr. til 84 Pbd.

Vordingborgegnen: Hvede 12—16 Tdr. til 125—131 Pbd., Rug 10—14 Tdr. til 118—121 Pbd., 2rd. Vhg 9—11 Tdr. til 110—114 Pbd., 6rd. Vhg 10—12 Tdr. til 104—108 Pbd., Havre 13—17 Tdr. til 75—85 Pbd., Bønner 10 Tdr., Erter 4—6 Tdr., Blandsæd 15—17 Tdr., Kartofler 30—60 Tdr., Roer 200—250 Tdr.

Det nordøstlige Falsster: Hvede 15—18 Tdr. til 125—127 Pbd., Rug 11—12 Tdr. til 120 Pbd., 2rd. Vhg 11—13 Tdr. til 110 Pbd., Havre 14—16 Tdr. til 82 Pbd., Bønner 16 Tdr., Erter 6—10 Tdr., Kunkelroer 350—390 Tdr. og Rutabaga 350—360 Tdr.

Det nordvestlige Falsster: Hvede 10—20 Tdr. til 122—130 Pbd., Rug 12—14 Tdr. til 118—124 Pbd., 2 rd. Vhg 8—13 Tdr. til 108—113 Pbd., Havre 14—22 Tdr. og Erter 6—11 Tdr.

Det østlige Volland: Hvede 14—15 Tdr. til 122 Pbd., Rug 13—14 Tdr. til 119 Pbd., 2rd. Vhg 6—10 Tdr. til 107—108 Pbd., Havre 15—16 Tdr. og Erter 3—4 Tdr.

Den sydlige Del af Vangeland: Hvede 14 Tdr. til 124 Pbd., Rug 12 Tdr. til 118 Pbd., 2rd. Vhg 12 Tdr. til 108 Pbd., 6rd. Vhg 12 Tdr. til 108 Pbd., Havre 15 Tdr., Erter 6 Tdr. og Rodfrugter 200 Tdr.

Det nordøstlige Fjhen: Hvede 13—14 Tdr. til 121 Pbd., Rug 7—10 Tdr. til 118 Pbd., 2rd. Vhg 10—11 Tdr. til 108—109 Pbd. og Havre 12—14 Tdr. til 78 Pbd.

Eggen mellem Odense og Faaborg: Hvede 12 Tdr. til 119 Pbd., Rug 10 Tdr. til 113 Pbd., 2rd. Vhg 9—10 Tdr. til 108 Pbd., Havre 11—12 Tdr. til 70 Pbd., Blandsæd 17

Tdr., Erter 8 Tdr., Boghvede 4 Tdr., Kartoffler 20—30 Tdr., Roer 2—300 Tdr., Agerhø 4 Læs og Enghø 3 Læs.

Åsfenseggen: Hvede 15 Tdr. til 120 Pd., Rug 13 Tdr. til 116 Pd., 2rd. Vhg 9 Tdr. til 110 Pd., 6rd. Vhg 8 Tdr. til 100 Pd., Havre 12 Tdr. til 78 Pd., Erter 8 Tdr. og Boghvede 10 Tdr.

Frederitseggen: Hvede 12 Tdr. til 118 Pd., Rug 9 Tdr. til 111 Pd., 2rd. Vhg 11 Tdr. til 104 Pd., Havre 14 Tdr. til 76 Pd., Blandsæd 16 Tdr., Erter 7 Tdr., Boghvede 7 Tdr., Kartoffler 20 Tdr. og Rodfrugter 200 Tdr.

Horsenseggen: Hvede 10—14 Tdr. til 118—124 Pd., Rug 10—12 Tdr. til 116—118 Pd., 2rd. Vhg 12—14 Tdr. til 106—108 Pd., Havre 14—18 Tdr. til 72—76 Pd., Runkelroer 2—300 Tdr. og Gulerødder 250—350 Tdr.

Århusseggen: Hvede 10—14 Tdr. 112—122 Pd., Rug 10—14 Tdr. til 110—120 Pd., 2rd. Vhg 10—14 Tdr. til 104—112 Pd. og Havre 12—15 Tdr. til 75—80 Pd.

Øbeltofteggen: Hvede 11 Tdr. til 122 Pd., Rug 7 Tdr. til 118 Pd., 2rd. Vhg 9 Tdr. til 108 Pd., 6rd. Vhg 10 Tdr. til 103 Pd., Havre 12 Tdr. til 79 Pd., Bønner 10 Tdr., Erter 5 Tdr., Boghvede 8 Tdr., Kartoffler 20—30 Tdr., Turnips 230 Tdr., Rutabaga 250 Tdr., Runkelroer 250 Tdr. og Gulerødder 3—400 Tdr.

Rhomeggen: Rug 6—9 Tdr. til 112—118 Pd., 2rd. Vhg 7—10 Tdr. til 106—110 Pd., 6rd. Vhg 6—9 Tdr. til 85—95 Pd., Havre 8—12 Tdr. til 75—80 Pd., Blandsæd 8—14 Tdr. til 80—85 Pd., Boghvede 2—4 Tdr., Kartoffler 20—50 Tdr., Gulerødder 200—250 Tdr., Runkelroer 150—180 Tdr., Rutabaga 200—270 Tdr. og Turnips 2—300 Tdr.

Eggen Sydøst for Randers: Hvede 8 Tdr. til 120 Pd., Rug 7 Tdr. til 112—115 Pd., 2rd. Vhg 8—9 Tdr. til 108 Pd., Havre 10—12 Tdr. til 78—80 Pd., Erter 4—5 Tdr., Kartoffler 20—30 Tdr., Turnips 150—200 Tdr., Rutabaga 200 Tdr., Runkelroer 200—250 Tdr. og Gulerødder 250—300 Tdr.

Hobroegnen: Rug 6 Tdr. til 116 Pbd., 2rd. Byg 8—9 Tdr. til 108 Pbd., 6rd. Byg 10—11 Tdr. til 97 Pbd., Havre 12—13 Tdr. til 73 Pbd., Boghvede 8 Tdr., Turnips og Rutabaga 2—300 Tdr.

Den østlige Del af Aalborg Amt: Hvede 10 Tdr. til 122 Pbd., Rug vejede 112—116 Pbd., 2rd. Byg 12 Tdr. til 110 Pbd., Havre 14 Tdr. til 78 Pbd. og Turnips 250 Tdr.

Vendskysfel: Hvede 10 Tdr. til 120 Pbd., Rug 7 Tdr. til 113 Pbd., 2rd. Byg 9 Tdr. til 105 Pbd., 6rd. Byg 10 Tdr. til 98 Pbd., Havre 11 Tdr. til 70 Pbd. og Rodfrugter 3—400 Tdr.

Thj: Rug 9—11 Tdr. til 113—114 Pbd., 2rd. Byg 10—12 Tdr. til 108—110 Pbd., 6rd. Byg 12—14 Tdr. til 95—96 Pbd., Havre 15—17 Tdr. til 75—76 Pbd., Gulserødder 240—280 Pbd. og Turnips 250—300 Pbd.

Mors: Hvede 12—14 Tdr. til 110—120 Pbd., Rug 10—15 Tdr. til 106—120 Pbd., 2rd. Byg 12—15 Tdr. til 102—111 Pbd., 6rd. Byg 14—16 Tdr. til 95—103 Pbd., Havre 12—16 Tdr. til 75—86 Pbd., Urter 1—3 Tdr., Kartofler 20—30 Tdr., Turnips 230—280 Tdr. og Kunkelroer 200—240 Tdr.

Thysgaard Herred: Hvede 9—10 Tdr. til 124—125 Pbd., Rug 6—8 Tdr. til 115—120 Pbd., 2rd. Byg 8—10 Tdr. til 104—110 Pbd., 6rd. Byg 7—8 Tdr. til 90—102 Pbd., Havre 8—9 Tdr. til 65—83 Pbd. og Kartofler 24—32 Tdr.

Eggen mellem Silkeborg og Herning: Provstirug 9 Tdr. til 118 Pbd., dansk Rug 6 Tdr. til 110 Pbd., 2rd. Byg 8 Tdr. til 112 Pbd., 6rd. Byg 9 Tdr. til 106 Pbd., Havre 10 Tdr. til 70 Pbd., Urter 4 Tdr., Boghvede 3 Tdr. og Kartofler 30 Tdr.

Hammerum Herred: Rug 6—8 Tdr. til 120 Pbd., 6rd. Byg 4—8 Tdr. til 100 Pbd., Havre 5—8 Tdr. til 72 Pbd. og Boghvede 4—10 Tdr. til 95 Pbd.

Eggen Sydøst for Holstebro: Hvede 6—8 Tdr. til 120 Pbd., Rug 2—6 Tdr. til 112 Pbd., 2rd. Byg 2—6 Tdr.

til 110 Pbd., 6rd. Byg 2—6 Tdr. til 100 Pbd. og Havre 6—12 Tdr. til 80—84 Pbd.

Eggen mellem Ringkjøbing og Varde: Rug 4—6 Tdr. til 115 Pbd., 6rd. Byg 3—6 Tdr. til 96 Pbd., Havre 5—7 Tdr. til 67 Pbd. og Voghvede 4—9 Tdr. til 96 Pbd.

Eggen mellem Varde og Esbjerg: Rug 5—7 Tdr. til 112—115 Pbd., 2rd. Byg 5—7 Tdr. 107—110 Pbd., 6rd. Byg 6—8 Tdr. 98—102 Pbd., Havre 8—9 Tdr. til 70—78 Pbd., Voghvede 3—4 Tdr. til 90—96 Pbd. og Kartofler 10—20 Tdr.

Bornholm: Hvede 12—14 Tdr. til 126—130 Pbd., Rug 11—15 Tdr. til 120—125 Pbd., 2rd. Byg 12—15 Tdr. til 111—116 Pbd., 6rd. Byg 12—15 Tdr. til 108—112 Pbd., Havre 14—18 Tdr. til 82—84 Pbd., Erter 6—7 Tdr., Kartofler 20 Tdr. og Runkelroer 300 Tdr.

Angaaende Kvæghandelen i den nærmest kommende Tid har ifølge „Dagbladet“ d'Hrr. J. Swan & Søn udtalt sig i en Beretning til den danske Generalkonsul, Mr. Berry, paa følgende Maade:

For 1880 er der al mulig Udfigt til, at Værdien af baade Kvæg og Faar maa holde sig høj indtil et vist Tidspunkt. Mængden af Kreaturer til Fodning i England og Skotland er meget under Gjennemsnittet, og Tilstanden for Djeblicket viser, at indtil den 1ste Juni maa Tilførselen til vort Marked blive mindre, medens Forbruget væsentlig vil tiltage, idet Landets almindelige Forretningsforhold gradvis, men sikkert forbedres. Danmark, som med Hensyn til Afsetning af levende Kvæg og dyrkede Produkter er saa stærkt interesseret i de britiske Markeder, har ligeledes lidt i høj Grad af Nedgangen i Værdi her i det forløbne Aar og vil, hvis Priserne som forventet stige, i samme Grad have Fordel deraf. For at den danske Landmand imidlertid skal opnaa den største Fordel i denne Henseende, maa han anstrenge sig for at forbedre Kvægets Kvalitet. Det er ganske klart, at af en eller anden Aarsag er det indfødte danske Kvæg langtfra saa godt, som det har været for nogle Aar siden, og at det undertagen i særlige Tilfælde ikke mere finder den samme Klasse Kjøbere paa Englands og Skotlands Markeder som tidligere. Samme Bemærkning gælder det svenske Kvæg. Der er i Virkeligheden hverken med Hensyn til Størrelse, Symmetri eller Huld foregaaet nogen Forbedring, hvormod det Modsatte er Tilfældet. Efter Beliggenhed og Jordbunds-kvalitet er der ingen Grund til, at Danmark ikke skulde producere Fedekvæg ligesaa godt som noget andet Land, og vi ville anbefale til enhver praktisk Landmands alvorlige Overvejelse, hvor nødvendigt det er, saafremt de søgte at producere Kvæg for det britiske Marked og konkurrere nogenlunde heldig med Indførselen hertil fra andre Lande, at anvende den yderste Omhu paa de

indenlandske Racers Forbedring og i Indkjøbet af magert Kvæg. Ved at vælge udelukkende vel opdrættet og velbygget Kvæg af en hvilken som helst Race, kan der holdes mere og Fedningen foregaa lettere; Omkostningerne til Markedet ere de samme, og Dyrene udholde Rejsen bedre og finde en langt bedre Klasse Kjøbere end Blandingskvæget.

Faarene ere ret gode, men deres Værdi forringes i mange Tilfælde derved, at Bædderlammene ikke lastres tidlig nok, hvilket nedfætter Prisen med mindst 1 d pr. Pd.

Der er ingen Tvivl med Hensyn til Fortsættelsen af den amerikanske og kanadiske Indførsel. Til Trods for Indskrænkningerne, som begrænse Kvantiteten, vil den høje Kvalitet af Kvæget altid tilvejebringe Kjøbere, naar- og hvor som helst det udbydes, og Markederne ved Havnene søges nu af mange af de bedste og største Kjøbere. Fra Kanada, hvorfra Tilførselen først begynder omtrent den 1ste Juni, have vi Underretning om, at omtrent den dobbelte Mængde Kvæg sendes der iaar, hvilket altsaa vil komme stærkt frem fra 1ste Juni af. Kanadierne have ikke undladt at iagttage, hvor nødvendigt det er at forbedre Racerne (baade Kvæg og Faar) for at møde Fordringerne paa det britiske Marked, idet de have erfaret, hvilken ugunstig Stilling de for Tiden indtage i mange Tilfælde ved at sende slet opdrættet Kvæg.

Fra Danmark bør Hovedmassen af det vinterfede Kvæg tilføres før Midten af Juni. De britiske Markeder ere stærkt forsynede med udenlandsk Kvæg fra Slutningen af April, men paa Grund af Kvægholdets Indskrænkning vente vi ikke nogen fuld Forsyning paa noget Tidspunkt af dette Foraar. Af amerikansk Kvæg kommer der mere eller mindre hele Aaret igjennem, men da det skal slagtes paa Landingsstedet, øver det ikke Indflydelse paa de indenlandske Markeder som Edinburgh og andre, der ikke have Havne, hvor Landsætningen er tilladt. Først græsfeedet Kvæg, som tilligemed det kanadiske begynder at sælges i Juni, vil komme stærkt frem til Efteraaret, saa at Markederne for sommerfeedet Kvæg sandsynligvis ville blive bedre forsynede end hidtil; de tidlige Markeder ville rimeligvis være sikrere og bedre end de, til hvilke der foruden vort indenlandske Græskvæg tilføres Kvæg fra Kanada, Spanien og andre Laude med Indførselsfrihed.

Vi have ved alle Lejligheder i Danmark og her, naar vi have seet vore Venner fra Danmark, stærkt paaviist den Fordel, de ville have af at forbedre deres Kvæg.